

Warszawa, 8 maja 2026 r.

BEOS-WOSF/WP-269/26

Posel
Rafał Bochenek
Przewodniczący
Komisji do Spraw Petycji

Opinia
dotycząca petycji nr BKSP-155-X-788/25
w sprawie podniesienia pierwszego progu podatkowego PIT
do poziomu odpowiadającego medianie wynagrodzeń w Polsce

I. Treść i cel petycji

Autor petycji wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.; dalej: u.p.d.f.) polegającej na podniesieniu górnej granicy pierwszego progu podatkowego z obecnych 120 000 zł do 171 000 zł. Bez zmian natomiast mają pozostać stawki podatkowe: 12% w pierwszym przedziale skali podatkowej (dochody do 171 000 zł) i 32% w drugim przedziale skali podatkowej (dochody powyżej 171 000 zł).

W uzasadnieniu petycji wskazano, że pierwszy próg podatkowy w wysokości 120 000 zł został wprowadzony w 2022 r. w ramach reformy podatkowej „Polski Ład” i obowiązuje nadal pomimo zmian w poziomie wynagrodzeń. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) mediana wynagrodzeń w czerwcu 2025 r. wynosiła 7 138 zł miesięcznie, co odpowiada wynagrodzeniu rocznemu w wysokości 85 656 zł. Zdaniem autora petycji, aby „próg podatkowy był sprawiedliwy i odzwierciedlał realia rynku pracy, powinien być dostosowany do mediany wynagrodzeń”. W petycji zaproponowano, aby górna granica pierwszego progu podatkowego wynosiła dwukrotność mediany rocznej wynagrodzenia w gospodarce (biorąc pod uwagę dane z czerwca 2025 r. – 171 000 zł).

Korzyściami z przyjęcia postulowanej zmiany będą:

- 1) realizacja zasady sprawiedliwości podatkowej – osoby zarabiające nieco powyżej mediany nie będą przedwcześnie obciążone wyższą stawką podatkową, co jest dotkliwe „zwłaszcza dla singli, którzy nie mają żadnych możliwości kompensacji tego podatku (brak ulg czy partnera dla wspólnego rozliczania)”;

- 2) wzrost siły nabywczej – „większa część społeczeństwa zachowa dochody w pierwszym progu, co przełoży się na konsumpcję i oszczędności”;
- 3) stabilność systemu – „próg podatkowy będzie dostosowany do realnych warunków gospodarczych i inflacji”.

Do petycji nie załączono projektowanej treści stosownego przepisu.

II. Czy petycja mieści się w zakresie i kompetencji adresata petycji (art. 2 ust. 3 ustawy o petycjach)?

Petycja będąca przedmiotem niniejszej opinii obejmuje żądanie zmiany przepisów prawa o randze ustawy. Należy stwierdzić, że petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

III. Wymogi formalne (art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach)

Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach.

IV. Kwestie, które ekspert uznaje za istotne w związku z petycją

Odnosząc się do postulatu zawartego w petycji, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że z konstytucyjnego zakresu władztwa podatkowego państwa, wyrażonego przede wszystkim w art. 84 i 217 Konstytucji RP, wynika jednoznacznie, iż ustawa zasadnicza pozostawia ustawodawcy „daleko idące uprawnienia do kształtowania materialnych treści prawa podatkowego”¹. Jak zauważa Trybunał Konstytucyjny (TK) w licznych swoich wyrokach, ustawodawca ma w tym zakresie daleko posuniętą „swobodę wyboru pomiędzy różnymi konstrukcjami zobowiązań podatkowych, w rozmaity sposób realizującymi politykę gospodarczą państwa, której konkretyzację stanowi przejawiająca się w treści tych regulacji polityka podatkowa; ustawodawca jest uprawniony do stanowienia prawa odpowiadającego założonym celom politycznym i gospodarczym”². Konstytucja nie zawiera przy tym żadnych bezpośrednich postanowień dotyczących wielkości nakładanych obowiązków daninowych, choć pośrednio granice opodatkowania wyprowadzane są przez doktrynę i orzecznictwo konstytucyjne z istoty praw i wolności konstytucyjnych, m.in. wolności działalności gospodarczej (art. 22), ochrony własności i praw majątkowych (art. 64), czy też zasady dobra wspólnego (art. 1), jak również zasady proporcjonalności (art. 2), która chroni podatników przed nadmiernym fiskalizmem³. Po

¹ Wyrok TK z dnia 18 lipca 2013 r., sygn. SK 18/09, publ.: OTK ZU z 2013 r. nr 6A, poz. 80.

² Wyrok TK z dnia 19 lipca 2007 r., sygn. K 11/06, publ.: OTK ZU z 2007 r. nr 7A, poz. 81.

³ Por. wyrok TK z dnia 18 lipca 2013 r., sygn. SK 18/09, publ.: OTK ZU z 2013 r. nr 6A, poz. 80, a także A. Krzywoń, *Podatki i inne daniny publiczne w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*, Wyd. Sejmowe, Warszawa, 2011 r., s. 92-106.

części granice opodatkowania wyprowadzić można także z zasad sprawiedliwości i równości⁴. Tym niemniej są to w znacznej mierze granice uznaniowe, w żaden sposób niewymuszające na władzy ustawodawczej wprowadzenia konkretnego systemu podatkowego, czy też ograniczające tę władzę w zakresie kształtowania systemu podatkowego poprzez wyznaczenie konkretnych granic opodatkowania, możliwości nakładania nowych ciężarów daninowych, bądź wymuszania konkretnych rozwiązań (unormowań), np. w zakresie kształtowania przedziałów skali podatkowej i – jak ma miejsce w przypadku opiniowanej petycji – ich waloryzacji, czy to poprzez odniesienie do wysokości mediany wynagrodzeń w gospodarce narodowej, czy też do innych wskaźników waloryzacyjnych.

W tym kontekście (waloryzacji przedziałów skali podatkowej i dostosowania ich granic do sytuacji gospodarczej oraz poziomu wynagrodzeń) należy zauważyć, że pierwotnie u.p.d.f. zawierała postanowienie o waloryzacji zarówno przedziałów dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym (przedziałów skali podatkowej), jak i kwoty zmniejszającej podatek lub zaliczkę na podatek. Stosowanie przepisu art. 27 ust. 3 u.p.d.f. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1992 r., wprowadzającego zasadę waloryzacji poczynając od roku podatkowego 1993⁵, było wielokrotnie przez ustawodawcę zawieszane, przesuwane w czasie i zmieniane⁶. Przepisy dotyczące waloryzacji zostały uchylone z dniem 1 stycznia 2004 r.⁷ z inicjatywy Rządu RP, który w uzasadnieniu swojego projektu, w odniesieniu do tej zmiany, wyjaśnił, że „(n)ie przewiduje się mechanizmu «automatycznej» waloryzacji przedziałów skali podatkowej i kwoty zmniejszającej podatek. Zmiany skali podatkowej będą zatem każdorazowo uzależnione od suwerennej decyzji ustawodawcy, a nie od wskaźników ekonomicznych” (druk 1853/IV kadencja)⁸.

⁴ Por. A.Krzywoń, *op.cit.*, s. 80-92.

⁵ Zgodnie z art. 27 ust. 3 u.p.d.f. w brzmieniu pierwotnym przedziały dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem, określone w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, jak również kwota, o którą zmniejsza się podatek lub zaliczkę, obliczone według pierwszego szczebla tej skali, poczynając od roku podatkowego 1993, miały podlegać w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w okresie trzech kwartałów w roku poprzedzającym rok podatkowy w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego.

⁶ Zob.: art. 1 pkt 18 lit. b) ustawy z dnia 6 marca 1993 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz.127), art. 1 pkt 17 lit. c) ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 5, poz. 25), art. 1 pkt 14 lit. c) ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 137, poz. 638), art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 2001 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 134, poz. 1509), który wprowadził waloryzację przedziałów skali podatkowej opartą na wzroście cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w roku poprzedzającym rok podatkowy w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego (por. art. 27 ust. 5 u.p.d.f. w brzmieniu nadanym przez tę ustawę).

⁷ Zob. art. 1 pkt 21 lit. b) ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1956).

⁸ [1853.pdf](#) [dostęp: 11 maja 2026 r.].

Dwuprzędziałowa skala podatkowa, z kwotą graniczną pomiędzy pierwszym i drugim przedziałem w wysokości 85 528 zł została wprowadzona od 1 stycznia 2009 r.⁹; od 2022 r. kwota graniczna pomiędzy pierwszym i drugim przedziałem skali podatkowej wynosi 120 000 zł¹⁰.

Postulat zawarty w petycji – podwyższenie tej kwoty do 171 000 zł, co odpowiada dwukrotności mediany rocznych wynagrodzeń z czerwca 2025 r., oraz wprowadzenie zasady waloryzacji zależnej od mediany wynagrodzeń w gospodarce – oparty został na założeniu, że taka konstrukcja przedziałów skali podatkowej odpowiada wymogom sprawiedliwości podatkowej i odzwierciedla realia rynku pracy.

Abstrahując od braku przedstawienia w uzasadnieniu petycji argumentów przemawiających za takim rozumieniem zasady sprawiedliwości, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do tej tezy, należy zauważyć, że podatek dochodowy od osób fizycznych, o którym mowa w u.p.d.f. swoim zakresem przedmiotowym obejmuje dochody z różnych źródeł przychodów, do których u.p.d.f. zalicza obok przychodów ze stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy najemnej, także przychody z emerytur i rent, działalności wykonywanej osobiście, pozarolniczej działalności gospodarczej, działań specjalnych produkcji rolnej, najmu (podnajmu) i dzierżawy (poddzierżawy) oraz innych umów o podobnym charakterze, kapitałów pieniężnych, praw majątkowych, odpłatnego zbycia nieruchomości i innych rzeczy oraz z pozostałych (innych) źródeł (por. art. 1 i art. 10 u.p.d.f.). Co istotne, dochody ze wszystkich tych źródeł, poza przypadkami szczególnymi¹¹, podlegają dla celów ustalenia należnego zobowiązania podatkowego sumowaniu (por. art. 9 ust. 1 i 1a u.p.d.f.). Tym samym uzależnianie wysokości kwoty granicznej pomiędzy pierwszym i drugim progiem (przedziałem) podatkowym od mediany rocznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, nawet w sytuacji, gdy dochody z pracy najemnej (stosunku pracy, stosunku służbowego, spółdzielczego stosunku pracy, pracy nakładczej) stanowią ponad 60% ogólnej kwoty dochodu opodatkowanego na zasadach ogólnych (według skali z art. 27 ust. 1 u.p.d.f.)¹², nie znajduje, w świetle przywołanych zasad opodatkowania dochodów osób fizycznych wystarczającego uzasadnienia.

Analizując przedstawiony w petycji postulat, nie można pominąć faktu, że podstawą obliczenia podatku według skali podatkowej z art. 27 ust. 1 u.p.d.f. nie jest w przypadku przychodów pracowników (przychodów ze stosunku służbowego, stosunku pracy,

⁹ Zob. art. 1 pkt 28 lit. a i art. 22 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588).

¹⁰ Zob. art. 1 pkt 47 lit. a ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105).

¹¹ Por. m.in. art. 30-30g u.p.d.f.

¹² Zob. *Informację dotyczącą rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2024 rok*, Ministerstwo Finansów, Departament Podatków Dochodowych, Warszawa 2025 rok, s. 12; [Serwis o podatkach - Informacja dotycząca rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych](#) [dostęp: 11 maja 2026 r.]

spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej) wynagrodzenie brutto pracownika, do którego odnoszą się dane GUS i na które powołuje się autor petycji, ale wynagrodzenie pomniejszone o koszty uzyskania przychodów oraz potrącone przez płatnika ze środków pracownika (podatnika) składki na ubezpieczenia społeczne – emerytalne, rentowe i chorobowe (por. art. 22 ust. 2 i 11 u.p.d.f.¹³ oraz art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.d.f.). Przyjmując, że pracownik zatrudniony jest na jednym etacie i odlicza koszty w kwocie podstawowej (250 zł. m-nie, tj. 3 000 zł rocznie) jego wynagrodzenie brutto opodatkowane według stawki z pierwszego przedziału skali podatkowej (12% przy podstawie opodatkowanie nieprzekraczającej 120 000 zł) nie może przekroczyć rocznie 142 542,59 zł¹⁴, tj. 11 878,55 zł miesięcznie. Kwota ta stanowi 1,7 krotności mediany wynagrodzenia w gospodarce narodowej z czerwca 2025 r., na które powołuje się autor petycji. W przypadku przyjęcia postulowanej zmiany, górna granica pierwszego przedziału skali podatkowej stanowiłaby 2,4 krotności mediany rocznych dochodów pracownika z czerwca 2025 r.¹⁵

Ponadto, w odniesieniu do postulowanej regulacji, należy zauważyć, że skala podatkowa, na którą składają się przedziały i obowiązujące w tych przedziałach stawki podatkowe, jest tylko jednym z elementów kształtujących wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym. Istotnymi elementami w tym zakresie są także kwota wolna od podatku (w polskim systemie podatkowym – kwota zmniejszająca podatek), wyłączenia i zwolnienia podatkowe (por. m.in. art. 21 u.p.d.f.), możliwość wspólnego opodatkowania dochodów z małżonkiem lub na zasadach przysługujących osobom samotnie wychowującym dzieci (por. art. 6 u.p.d.f.) oraz ulgi – odliczenia od dochodu i podatku (por. m.in. art. 26-26i i art. 27f u.p.d.f.). Wysokość ciężaru podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych nie może być więc postrzegana wyłącznie poprzez pryzmat progów (przedziałów) skali podatkowej. Z większości tych ulg, zwolnień odliczeń, poza zarezerwowanymi dla małżonków i osób mających na utrzymaniu dzieci, w tym samotnych rodziców, mogą skorzystać również osoby samotne.

Rozważając możliwość podwyższenia granicy pomiędzy pierwszym i drugim przedziałem skali podatkowej (z obecnych 120 000 zł do 171 000 zł), nie można pominąć również faktu, że – jak wskazuje TK, odwołując się do wyrażonej w art. 84 Konstytucji zasady powszechności

¹³ W przypadku przychodów ze stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej ustawodawca przewiduje zryczałtowane koszty uzyskania przychodów, których wysokość uzależniona jest od miejsca zamieszkania pracownika oraz liczby pracodawców, z którymi pracownika łączy stosunek służbowy, stosunek pracy, spółdzielczy stosunek pracy lub stosunek pracy nakładczej (por. art. 22 ust. 2 u.p.d.f.). Ustawodawca umożliwi również odliczenie kosztów faktycznie poniesionych na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej (por. art. 22 ust. 11 u.p.d.f.).

¹⁴ $(120\ 000 + 3\ 000) : 0,8629 = 142\ 542,59\ \text{zł}$ (współczynnik 0,8629 stanowi odpowiednik wynagrodzenia pracownika po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne potrącone przez pracodawcę ze środków pracownika):100). Pracownik opłaca składki na ubezpieczenia: emerytalne – 9,76%, rentowe – 1,5% oraz chorobowe – 2,45% (łącznie 13,71% wynagrodzenia brutto). Por. art. 16 ust. 1 i 1b i art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, ze zm.).

¹⁵ $(171\ 000 + 3\ 000) : 0,8629 = 201\ 645,61 : 85.656$ (mediana rocznego wynagrodzenia z czerwca 2025 r.) = 2,35.

opodatkowania – „płacenie podatków jest jedną z powinności jednostek wobec państwa, wynikającą z faktu, że każdy – korzystając z różnych form realizacji zadań publicznych przez państwo (zapewnienie bezpieczeństwa, utrzymanie dróg) – powinien też partycypować w ich finansowaniu. Inaczej mówiąc, każdy jest zobligowany do przyczyniania się do dobra wspólnego według własnych możliwości”¹⁶. Skutkiem przyjęcia proponowanej w petycji regulacji będą niższe dochody publiczne z podatku dochodowego od osób fizycznych (o ok. 19,7 mld zł.¹⁷), a tym samym mniejsze możliwości finansowania przez państwo i – przede wszystkim – jednostki samorządu terytorialnego wydatków publicznych. W obecnym stanie prawnym, po reformie dochodów jednostek samorządu terytorialnego z 2024 r.¹⁸ większość wpływów z tego podatku jest dochodem własnym gmin, powiatów i województw. W 2026 r. dochody jednostek samorządu terytorialnego (wraz ze związkiem metropolitalnym) z podatku dochodowego od osób fizycznych planowane są w wysokości 193 828 984 tys. zł, zaś dochody budżetu państwa z tego podatku – 32 036 796 tys. zł (łącznie 225 865 780 tys. zł)¹⁹. W kontekście tak znacznego ubytku dochodów sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób fizycznych nie można nie zauważyć również, że choć podstawową funkcją podatków jest funkcja fiskalna, to jednak podatki realizują również inne funkcje, wśród których istotną rolę odgrywa funkcja redystrybucyjna. Poprzez system podatkowy państwo ingeruje w redystrybucję dochodu narodowego, co dokonuje się pomiędzy podatnikiem płacącym podatek a budżetem państwa lub jednostek samorządu terytorialnego²⁰. Ingerencja poprzez system podatkowy w podział

¹⁶ Wyrok TK z dnia 21 czerwca 2011 r., sygn. P 26/10, publ.: OTK ZU z 2011 r. nr 5A, poz. 43; por. także wyroki TK: z dnia 20 listopada 2002 r., sygn. K 41/02, publ.: OTK ZU nr 6/A/2002, poz. 83 oraz z dnia 11 kwietnia 2000 r., sygn. K 15/98, publ.: OTK ZU nr 3/2000, poz. 86.

¹⁷ Zmiana ta bezpośrednio wpłynie będzie na podatników, których dochody mieszczą się w drugim przedziale skali podatkowej. Tych podatników według danych Ministerstwa Finansów było w 2024 r. 1 935 495 i stanowili oni 7,6 % wszystkich podatników podatku dochodowego od osób fizycznych opodatkowanych według skali podatkowej. Potencjalnie regulacja może dotyczyć również podatników, których dochody mieszczą się obecnie w pierwszym przedziale skali podatkowej (dochody do 120 000 zł), jednak biorąc pod uwagę przeciętny dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w tej grupie podatników (w 2024 r. – 48 545 zł) odsetek takich podatników (których dochody mogą przekroczyć potencjalnie kwotę granicznego dochodu) nie powinien mieć istotnego znaczenia dla oszacowania skutków projektowanej zmiany dla sektora finansów publicznych. Zakładając, że każdy z podatników, których dochody mieszczą się w drugim przedziale skali podatkowej (stawka podatku 32%) osiągał dochód powyżej 140 000 zł (przeciętny dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne wynosił w 2024 r. w tej grupie podatników – 180 621 zł) maksymalny zysk podatnika z podwyższenia wysokości progu podatkowego wyniesie 10 200 zł $[(171\ 000 - 120\ 000) \times 20\% - \text{różnica pkt. proc. między stawkami w drugim i pierwszym przedziale skali podatkowej}]$. W warunkach 2024 r. (obowiązującej wówczas i w obecnym stanie prawnym skali podatkowej oraz przyjmując liczbę podatników, których dochody, po odliczeniu składki na ubezpieczenie społeczne, mieściły się w drugim przedziale skali podatkowej – 1 935 495) ubytek dochodów sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób fizycznych może wynieść 19 742 049 000 zł. Każdy wzrost liczby podatników osiągających dochody powyżej 120 000 zł rocznie będzie zwiększał proporcjonalnie ubytek dochodów sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób fizycznych. Zob. *Informację dotyczącą rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2024 r.*, op.cit., s. 9 i 16.

¹⁸ Zob. ustawę z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1572, ze zm.).

¹⁹ Zob. druk 1749 – Ustawa budżetowa na rok 2026. Uzasadnienie, s. 59.

²⁰ Zob. A. Gomulowicz, D. Mączyński, *Podatki i prawo podatkowe*, Wolters Kluwer, Warszawa 2016, s. 356.

dochodu narodowego stanowi również element polityki państwa, za którą ustawodawca (parlament) ponosi odpowiedzialność przed elektoratem²¹.

Mając na uwadze zakres proponowanych zmian w u.p.d.f. oraz przedstawione powyżej argumenty, należy uznać zawarte w petycji postulaty za nieuzasadnione.

Jednocześnie należy wskazać, że obecnie w Sejmie procedowany jest przedstawiony przez Prezydenta RP projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1898), m.in. podwyższający pierwszy próg skali podatkowej do 140 000 zł; projekt ten został skierowany do pierwszego czytania 4 listopada 2025 r.

Odrębny projekt podwyższający górną granicę pierwszego progu podatkowego do 140 000 zł złożyła również grupa posłów (przedstawiciele wnioskodawców: poseł Ewa Schädler i poseł Piotr Paweł Strach)²², z tym że został on zwrócony do przedstawiciela wnioskodawców o uzupełnienie uzasadnienia (zgodnie z art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)²³.

IV. Wnioski

Wnioskodawca wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany ustawy z o podatku dochodowym od osób fizycznych polegającej na podniesieniu górnej granicy pierwszego progu podatkowego z obecnych 120 000 zł do 171 000 zł.

Mając na uwadze zakres proponowanych zmian w u.p.d.f. oraz przedstawione w pkt. IV opinii argumenty, należy uznać zawarte w petycji postulaty za nieuzasadnione.

Autor:

dr Jacek Kulicki
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Piotr Chybalski
/podpisano elektronicznie/

*Deskryptory bazy REX: petycja, podatki,
Weryfikacja: A. Tomaszewska*

²¹ Por. Wyrok TK z 19 lipca 2007 r., sygn. K 11/06, publ.: OTK ZU z 2007 r. nr 7A, poz. 81.

²² RPW/12830/2026.

²³ [Wniesione projekty ustaw - Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.](#)